

Diagnozowanie środowisk opiekuńczo-wychowawczych (CWI) - 2019/2020 /semestr letni/ - dr Katarzyna Braun

Cele przedmiotu

Celem zajęć jest zapoznanie studentów z metodologią stawiania poprawnych diagnoz wybranych środowisk opiekuńczo-wychowawczych. Celem zajęć jest ponadto zdobycie przez studenta wiedzy i umiejętności z zakresu diagnozy środowisk wychowawczych, takich jak rodzina, grupa rówieśnicza, szkoła, instytucje opiekuńczo-wychowawcze, społeczność lokalna. Przedmiot przygotowuje do umiejętnego posługiwania się istniejącymi narzędziami badawczymi oraz konstruowania własnych narzędzi diagnostycznych oraz interpretowania uzyskiwanych wyników.

Wymagania wstępne

Wiedza z zakresu diagnostyki społecznej.

Efekty kształcenia dla przedmiotu

WIEDZA

K_W07 ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach, ze zwróceniem uwagi na systemy formalne i nieformalne, instytucjonalne i nieinstytucjonalne.

K_W10 ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących z podstawowymi zasadami ich funkcjonowania (m.in. zasadą pomocniczości).

K_W12 ma elementarną wiedzę o diagnozowaniu oraz projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice, a w szczególności o problemach badawczych, metodach, technikach i narzędziach badawczych; zna podstawowe tradycje paradygmatyczne badań społecznych, z których wywodzą się poszczególne metody.

UMIĘJĘTNOŚCI

K_U01 potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich genezę, ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej, wskazuje na ich uwarunkowania i zależności.

K_U05 posiada elementarne umiejętności badawcze pozwalające na analizowanie przykładów badań oraz konstruowanie i prowadzenie prostych badań pedagogicznych; potrafi sformułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki (z wykorzystaniem ICT) oraz wskazywać kierunki dalszych badań.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE (POSTAWY)

K_K03 ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki.

K_K15 Posługuje się zasadami i normami etycznymi w pracy pedagogicznej

Metody dydaktyczne

warsztat

praca w grupach

Treści programowe przedmiotu

Diagnostyka środowisk wychowawczych ma służyć poznaniu metodologii stawiania diagnoz na użytek opieki, wychowania i terapii.

W części wstępnej zostaną przypomniane podstawowe treści związane z diagnozowaniem społecznym. Następnie podejmowane będą problemy dotyczące człowieka jako przedmiotu i podmiotu diagnozy społecznej. W dalszej części omówione i zaprezentowane zostaną etapy diagnozy oraz podstawowe techniki diagnostyczne. Kolejnomawiane kwestie to

profesjonalne działania w obszarze diagnozy i pracy socjalno-wychowawczej z rodziną, grupą rówieśniczą, w środowisku lokalnym.

Kryteria oceny i sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia

obecność - 15%

aktywność na zajęciach - 15%

kolokwium - 30%

projekt diagnozy określonego środowiska badawczego - 40%

Literatura podstawowa i uzupełniająca

Agresja w szkole. Diagnoza i profilaktyka, (red.) Ostrowska K., Libiszowska-Żółtkowska M., Warszawa 2008.

Jarosz E., Wysocka E., Diagnoza psychopedagogiczna, podstawowe problemy i rozwiązania, Warszawa 2006.

Wysocka E., Diagnoza w resocjalizacji, Obszary problemowe i modele rozwiązań w ujęciu psychopedagogicznym, Warszawa 2008.

Pedagogika społeczna, (red.) Pilch T., Lepalczyk I., Warszawa 1995.